

Homelie: Christus ontdekken naar het voorbeeld van de leerlingen en de vrouwen van het Evangelie

Ik zou eerst en vooral mevrouw Hilde Kieboom, vice-voorzitter van Sant'Egidio, van harte willen bedanken voor haar uitnodiging om deze viering voor de verjaardag van de gemeenschap voor te gaan. Ik dank ook Mgr. Johan Bonny, bisschop van Antwerpen en de priester van de Chaldeeuwse gemeenschap in deze stad.

Ik heb persoonlijk veel waardering voor het werk van Sant'Egidio voor de armen en voor haar inzet voor de dialoog en de verzoening, voor haar bijdrage aan de vrede in oorlogsgebieden en aan de vrede in de wereld. Zonder vrede heeft de wereld geen toekomst. Vergeten we daarbij niet de gastvrijheid die de gemeenschap biedt aan kwetsbare vluchtelingen en armen; onder hen heel wat Irakezen en Syriërs. De gemeenschap zorgt er ook voor dat behoeftige studenten een opleiding kunnen volgen aan de universiteit. Het werk van de gemeenschap van Sant'Egidio is een getuigenis van hun geloof, in een geseclariseerde maatschappij. Ze is een concrete uitdrukking van de aanwezigheid van de verrezen Heer in hun leven. Ik nodig u uit om u bij hen aan te sluiten.

Volgens het evangelie van Johannes toont Jezus zich op verschillende manieren aan mensen om te bevestigen dat Hij werkelijk verrezen is. Hij moedigt hen aan om het evangelie van de vreugde te verkondigen en zich liefdevol en edelmoedig ten dienste te stellen van hun broers en zussen. Dat is wat de gemeenschap van Sant'Egidio doet.

Hij verschijnt aan Maria Magdalena en zegt haar dat Hij leeft. Hij vraagt haar ook om Hem niet aan te raken. Aan de leerlingen die bang aan het bidden zijn in de bovenzaal, zegt Hij: "Rustig maar, Ik ben het. Wees niet bang."

Hij verschijnt ook aan de twee leerlingen van Emmaüs; de ene heet Klopas en van de andere wordt bewust niet gezegd hoe hij heet. Dat kan ik dus zijn, of jij. Het was waarschijnlijk een koppel, want volgens het evangelie van Johannes was de vrouw van Klopas in Jeruzalem (Joh 19, 26).

In de tekst die we net gelezen hebben, verschijnt Christus aan Petrus, Jakobus, Johannes, Tomas en Natanaël bij het meer van Tiberias, terwijl ze aan het vissen waren. De visvangst is hier geen ontspannende pick-nick, maar een zending. Christus is aanwezig telkens wanneer iemand de Blijde Boodschap ontvangt. Denken we hier aan de woorden van Jezus: "Ik zal jullie tot vissers van mensen maken" (Mc 1, 17).

De vijf leerlingen hadden niets gevangen die nacht. Ze waren ontgoocheld. Jezus verschijnt hen en ze herkennen hem meteen. 'Werp dan het net uit, rechts van de boot,' zei Hij, 'daar zul je wel iets vinden'. Ze wierpen het net uit, en er zat zo'n massa vis in dat ze niet meer bij machte waren het op te halen. (Joh 21, 6-7). Het net symboliseert de Kerk en de vele vissen symboliseren de universaliteit van de Kerk.

Wij voelen ons ook soms moe en ontgoocheld in mensen die we liefhebben en dienen, wanneer ze onze liefde niet erkennen. Over deze pijn zegt Jezus ons: wanhoop niet. God heeft een prachtig plan. De goddelijke Voorzienigheid leidt alles voor degenen die er op vertrouwen. De vrouwen bij het graf vroegen zich af: "Wie zal voor ons de steen bij de ingang van het graf weggrollen?" Toen ze opkeken, zagen ze dat de steen weggerold was; hij was overigens buitengewoon groot." (Mc 16, 3-4).

De mens bepaalt zijn positie tegenover God door zijn geloof en zijn liefde, waardoor hij in de diepte verandert, om een leerling van Christus te worden.

Dit mirakel brengt ons troost, kracht en hoop, ondanks de moeilijkheden, de omstandigheden, de vermoeidheid. Laten we blijven vertrouwen. De lokale kerk vormt een familie die de mensen ontvangt als broers en zussen, zonder onderscheid van godsdienst of etnie. Ons geloof in een liefhebbende God brengt ons ertoe hen te dienen.

De maatschappij van vandaag seculariseert alles, ze relativeert en banaliseert alles. Zulk een cultuur ontmenselijkt de spirituele en morele waarden. Zo ontstaat er een leegte die anderen proberen te vullen.

Wij moeten erkennen dat we het licht van God nodig hebben om de waarden van het leven - liefde, barmhartigheid, openheid, dienstbaarheid, eerlijkheid, respect - te beleven, om zo tot vreugde en vrede te komen. Deze spiritualiteit zal ons bevrijden van de schrik, de ongerustheid en vele andere beperkingen.

In een artikel dat onlangs verscheen in het tijdschrift Klerusblatt op 11 april 2019, schrijft emeritus paus Benedictus XVI: «Een wereld zonder Go is een betekenisloze wereld, waar het principe van goed en kwaad niet meer bestaat en waar enkel de wet van de sterkste overblijft (het terrorisme). Een wereld die God aan de kant zet, brengt dood voort".

Wij vieren de verrijzenis van Christus. De verrezen Christus nodigt iedereen uit om de vaderlijkheid van God en Zijn aanwezigheid onder ons te ontdekken. Hij roept ons op tot een oprechte broederlijke band: vrienden die elkaars bekommernissen, elkaars verdriet, hoop en vreugde delen. Deze open vriendschap maakt ons tot één familie. Dat was het centrale thema van het "Document over broederlijkheid onder de mensen" dat paus Franciscus en de groot-imam van Al Azhar Ahmed Al Tayeb in Abu Dhabi ondertekend hebben.

God zal in ons leven aanwezig zijn zodra we ontdekken dat hij liefde is en dat Hij leeft in deze prachtige wereld die Hij geschapen heeft en die Hij liefheeft. Uit bewondering om haar schoonheid, moeten we zorgen dragen voor het milieu en het naar waarde schatten als deel van ons leven en ons zijn.

De aanwezigheid van God in ons leven zou kunnen uitgedrukt worden door een eenvoudig gebed vanuit ons hart, of door een edelmoedig en gastvrij gebaar voor wie in nood is (en dat zijn er veel vandaag), of door in een conflictsituatie mensen weer met elkaar te verzoenen.

In dit geloof, ondanks onze schrik, hebben wij er het volste vertrouwen in dat de tijd zal komen en dat de Geest van God het hart van de mensen ten goede zal veranderen, want de tijd van God kan je niet meten in maanden of jaren. Wij zijn er zeker van dat we niet vergeefs lijden, want het lijden van Jezus Christus was niet het einde, maar het werd bekroond met de verrijzenis en de heerlijkheid. De christenen in het Westen moeten hun geloof en hun engagement opnieuw ontdekken en zich opnieuw in vraag stellen in het licht van het geloof van de verdrukte christenen en Irak, in Syrië en elders in de wereld, die hun trouw aan Christus bekopen met hun leven.

Laten we samen bidden voor de gemeenschap van Sant'Egidio en het bisdom Antwerpen dat ze een ikoon van de Verrezen Heer zouden zijn in de wereld die zo onverschillig is: laten we ook bidden voor de vrede in Irak en Syrië en voor de terugkeer van de vluchtelingen in vrede.

